

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4Nt/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010020
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2018:5818010020.2

Uznesenie

Okresný súd Námestovo. samosudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v trestnej veci proti odsúdenému B. K., nar. XX. XX. XXXX o návrhu na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. 10. 2018 v Námestove, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku z a m i e t a návrh odsúdeného B. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Námestove pod sp. zn. 4T/22/2009.

odôvodnenie:

Dňa 16.1.2018 bol tunajšiemu súdu doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo sp. zn. 4T/22/2009. Návrh odôvodnil tým, že v predmetnej veci, v ktorej bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 4T/22/09-442 z 3.9.2013, došlo k porušeniu zásady špeciality. Na základe európskych zatýkacích rozkazov vydaných Okresným súdom Námestovo z 28. 2. 2012 pod sp. zn. 0Tp 1/12, Okresným súdom Bratislava II z 30.7.2012 pod sp. zn. Tp 831/12 a Okresným súdom Nitra z 2.4.2012 pod sp. zn. 2T/54/2011 mu bola obmedzená osobná sloboda justičnými orgánmi v Nemeckej spolkovej republike, kde bol vzatý do vydávacej väzby, bol poučený o zásade špeciality, zásady špeciality sa nevzdal a následne bol vydaný na územie SR a uznesením Okresného súdu Bratislava II z 23.11.2012 sp. zn. Tp 831/12 bolo rozhodnuté o jeho väzobnom trestnom stíhaní, pričom Okresný súd Námestovo sa v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 4T/22/2009 sa v tomto konaní nevysporiadal so zásadou špeciality a rozhodnutie súdu je tak nezákonné.

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/22/09-442 z 3.9.2013 bol B. K. uznaný vinným zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1 Trestného zákona, účinného do 1. 1. 2006 a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň boli zrušené vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/173/2007 z 21.12.2007, trestný rozkaz Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/40/2011 z 18.4.2011, trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/71/2011 z 30.5.2011 a trestný rozkaz Okresného súdu Vranou nad Topľou sp. zn. 2T/106/2011 z 19.7.2011.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov, obnova konania, v ktorej sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Odsúdený B. K. na verejnom zasadnutí zotrval na svojom návrhu uviedol, že v rámci prebiehajúceho vydávacieho konania do Poľskej republiky sa dozvedel, že v trestnej veci, v ktorej žiada o povolenie obnovy konania sa okresný súd nevysporiadal so zásadou špeciality. Po realizácii EZR o väzbe rozhodoval Okresný súd Bratislava II, kde v zápisnici je síce uvedené, že sa vzdáva zásady špeciality, ale zásady špeciality sa nevzdal vo vzťahu ku každému trestnému činu osobitne. Z dôvodu porušenia zásady špeciality v trestnej veci v ktorej podal návrh na povolenie obnovy konania, kompetentné súdy, ktoré následne rozhodovali o započítaní trestu, mu odmietli započítať trest, ktorý si vykonal na základe rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/22/09 z 3. 9. 2013.

Ako je zrejmé z vyššie citovaných ustanovení Trestného poriadku, na úspešnosť návrhu na povolenie obnovy konania musia byť splnené obe časti kumulatívnej podmienky, a to jednak existencia skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, zároveň však musia mať tieto dôkazy alebo skutočnosti určitú právnu relevantnosť, čiže musia byť potenciálne spôsobilé privodiť iný výsledok konania, než k akému sa skôr dospelo.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných a samozrejme zákonom upravených podmienok.

Za skutočnosť súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na povolenie obnovy konania. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo síce boli vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní.

Súd po preskúmaní predmetného návrhu, spisového materiálu, vykonaných listinných dôkazov návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania ako nedôvodný zamietol.

Skutočnosti, ktoré odsúdený uviedol v návrhu na povolenie obnovy konania, resp. na verejnom zasadnutí nespĺňajú zákonné podmienky na povolenie obnovy konania, vymedzené ust. § 394 Trestného poriadku. Odsúdený počas celého konania o jeho návrhu na povolenie obnovy konania súdu neuviedol žiadnu novú skutočnosť a ani dôkaz, ktoré by boli prvostupňovému súdu v čase jeho rozhodovania v základnom trestnom konaní, v ktorom prvostupňový súd rozhodoval o jeho vine a treste neznáme, o ktorých by prvostupňový súd v čase rozhodovania nevedel, alebo ktorá by bola v čase rozhodovania neznámou odsúdenému a jeho obhajcovi. Už zo samotného vyjadrenia odsúdeného vyplynulo, že odsúdený svoj návrh oprel o tvrdenie, že prvostupňový súd sa nesprávne vysporiadal v základnom trestnom konaní so zásadou špeciality, pričom on sa spoliehal, že na tieto skutočnosti dohliadne jeho obhajca. Odsúdenému je tak zrejme, že jeho argumenty nie sú postavené na žiadnej novej skutočnosti a ani na žiadnom novom dôkaze. Súd zároveň uvádza, že za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Na základe vykonaného dokazovania, keďže súd nezistil dôvody na povolenie obnovy konania, návrh odsúdeného ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do troch pracovných dní od jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline. Sťažnosť má odkladný účinok.